

10) sprawy opieki i obsługi osób z zagranicy, zaproszonych przez władze państwowe lub organizacje społeczne w sprawach współpracy kulturalnej.

Art. 3. 1. Wszelka działalność komitetu, dotycząca wymiany z zagranicą, wymaga uprzedniego uzgodnienia z Ministrem Spraw Zagranicznych.

2. Łączność komitetu z władzami, instytucjami, organizacjami zagranicznymi lub międzynarodowymi odbywa się za pośrednictwem Ministra Spraw Zagranicznych.

Art. 4. 1. Komitet składa się z piętnastu członków.

2. Członków komitetu powołuje Prezes Rady Ministrów spośród przedstawicieli życia kulturalnego i naukowego, organizacji społecznych, partii politycznych, stowarzyszeń kulturalnych oraz centralnych urzędów państwowych bezpośrednio zainteresowanych w wymianie kulturalnej, naukowej i sportowej z zagranicą.

3. Komitet wybiera przewodniczącego i dwóch jego zastępców.

Art. 5. 1. Organem wykonawczym komitetu jest sekretariat generalny komitetu.

2. Na czele sekretariatu generalnego stoi sekretarz generalny komitetu, którego mianuje i zwalnia Prezes Rady Ministrów.

Art. 6. Przy sekretariacie generalnym komitetu tworzy się komisję jako organ, powołany do współdziałania z sekretariatem generalnym, a w szczególności do inicjowania i opiniowania jego prac, planów i programów.

Art. 7. 1. Komisję tworzą przedstawiciele: Prezesa Rady Ministrów, Ministra Spraw Zagranicznych, Mi-

nistra Szkół Wyższych i Nauki, Ministra Kultury i Sztuki, sekretarz generalny komitetu oraz trzech członkowie, powołani przez Prezesa Rady Ministrów.

2. Przewodniczącym komisji jest sekretarz generalny komitetu.

Art. 8. Sposób, tryb i terminy zwoływania posiedzeń komitetu i komisji, zakres działania sekretarza generalnego oraz podległego mu biura określi statut, nadany przez Prezesa Rady Ministrów w drodze zarządzenia, ogłoszonego w Monitorze Polskim.

Art. 9. Budżet komitetu stanowi osobny dział w budżecie Prezydium Rady Ministrów.

Art. 10. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy znosi się wszelkie jednostki organizacyjne w ministerstwach i centralnych urzędach oraz w urzędach i przedsiębiorstwach im podległych, powołane dla spraw współpracy kulturalnej z zagranicą.

2. Przepis ust. 1 nie stosuje się do Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz urzędów mu podległych.

Art. 11. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrom: Spraw Zagranicznych, Szkół Wyższych i Nauki oraz Kultury i Sztuki.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*
Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*
Minister Spraw Zagranicznych w z. *St. Skrzyszewski*
Minister Szkół Wyższych i Nauki *A. Rapacki*
Minister Kultury i Sztuki: *S. Dybowski*

325

U S T A W A

z dnia 18 lipca 1950 r.

o przystąpieniu Rzeczypospolitej Polskiej do konwencji z dnia 9 grudnia 1948 r. o zapobieganiu i karaniu zbrodni ludobójstwa.

Art. 1. Wyraża się zgodę na przystąpienie Rzeczypospolitej Polskiej do konwencji o zapobieganiu i karaniu zbrodni ludobójstwa, uchwalonej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 9 grudnia 1948 r. z zastrzeżeniem nieprzyjęcia postanowień, zawartych w art. IX i XII konwencji oraz na dokonanie ratyfikacji tej konwencji przez Prezydenta Rzeczypospolitej z wyżej powołanym zastrzeżeniem.

Art. 2. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi

Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższej konwencji — Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*
Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*
Minister Spraw Zagranicznych w z. *St. Skrzyszewski*
Minister Sprawiedliwości: w z. *T. Rek*

326

U S T A W A

z dnia 18 lipca 1950 r.

o zniesieniu izb lekarskich i lekarsko-dentystycznych.

Art. 1. Znosi się Naczelną Izbę Lekarską i Naczelną Izbę Lekarsko-Dentystyczną oraz okręgowe izby lekarskie i okręgowe izby lekarsko-dentystyczne.

Art. 2. Równocześnie ulegają likwidacji czynne przy izbach lekarskich i lekarsko-dentystycznych in-

stytucje ubezpieczeniowe (kasy pośmiertne), nie podlegające przepisom dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o uregulowaniu ubezpieczeń rzeczowych i osobowych (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 23) oraz instytucje wzajemnej pomocy członków izb i ich rodzin.

Art. 3. 1. Należne od likwidowanych instytucji ubezpieczeniowych (kas pośmiertnych) jednorazowe świadczenia ubezpieczeniowe, wypłacone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wypłaca się osobom uprawnionym w wysokości, przewidzianej w dotychczasowych przepisach.

2. Przyznaje się jednorazowe odprawy ubezpieczonym likwidowanych instytucji ubezpieczeniowych (kas pośmiertnych), którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

1) nabyli uprawnienia do okresowych świadczeń bądź 2) osiągnęli wiek 65 lat i pozostawali w ubezpieczeniu przez okres co najmniej lat dziesięciu.

3. Odprawy, przyznane na podstawie ust. 2 pkt 1, wypłaca się osobom uprawnionym, a odprawy, przyznane na podstawie ust. 2 pkt 2, przelewa się na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy jako wkład osób uprawnionych do odprawy.

4. Do odpraw, przelanych do Społecznego Funduszu Oszczędnościowego, stosuje się obowiązujące przepisy, dotyczące tego funduszu, a w szczególności dotyczące zwrotu części wkładu, zwrotu oszczędności i zakupu renty dożywotniej.

5. Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrami Pracy i Opieki Społecznej oraz Finansów po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych ustali w drodze rozporządzenia wysokość odpraw dla osób, określonych w ust. 2.

Art. 4. 1. Na pokrycie wymienionych w art. 3 zobowiązań tworzy się fundusz lekarskich odpraw ubezpieczeniowych wspólny dla wszystkich likwidowanych izb.

2. Do funduszu lekarskich odpraw ubezpieczeniowych przelewa się fundusze izb lekarskich i izb lekarsko-dentystycznych, przeznaczone na podstawie dotychczasowych przepisów na pokrywanie świadczeń ubezpieczeniowych, a pozostałe po pokryciu nie wynikających ze stosunku ubezpieczeniowego zobowiązań likwidowanych instytucji ubezpieczeniowych.

3. W trybie przewidzianym w art. 8 Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Finansów po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych może przeznaczyć na fundusz lekarskich odpraw ubezpieczeniowych także inny majątek izb.

Art. 5. Umarza się:

- 1) zobowiązania likwidowanych instytucji ubezpieczeniowych (kas pośmiertnych) w stosunku do ubezpieczonych, nie objętych przepisami art. 3, jak również
- 2) niewymagalne przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wierzytelności likwidowanych instytucji ubezpieczeniowych w stosunku do ubezpieczonych z wyjątkiem wierzytelności prolongowanych.

Art. 6. 1. Członkom izb i ich rodzinom, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nabyli prawa do świadczeń ze strony likwidowanych instytucji wzajemnej pomocy, wypłaca się jednorazowe odprawy.

2. Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Finansów po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych ustali w drodze zarządzenia zasady wypłacania i wysokość odpraw dla osób uprawnionych.

3. Umarza się zobowiązania i wierzytelności instytucji wzajemnej pomocy w stosunku do członków izb i ich rodzin, niewymagalne w dniu wejścia w życie ni-

niejszej ustawy, z wyjątkiem zobowiązań i wierzytelności prolongowanych.

Art. 7. 1. Na pokrycie zobowiązań likwidowanych instytucji wzajemnej pomocy tworzy się fundusz odpraw instytucji wzajemnej pomocy wspólny dla wszystkich izb lekarskich i izb lekarsko-dentystycznych.

2. Na fundusz odpraw instytucji wzajemnej pomocy przelewa się majątek, przeznaczony na podstawie statutów na pokrycie zobowiązań tych instytucji.

3. W trybie przewidzianym w art. 8 Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Finansów po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych może przeznaczyć na fundusz odpraw instytucji wzajemnej pomocy także inny majątek izb.

Art. 8. Zasady i sposób likwidacji majątku izb lekarskich i lekarsko-dentystycznych, przeznaczonego na pokrycie zobowiązań instytucji ubezpieczeniowych i instytucji wzajemnej pomocy członków izb i ich rodzin, ustali Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 9. Koszty, związane z likwidacją izb lekarskich i izb lekarsko-dentystycznych, pokrywa się z majątku izb.

Art. 10. 1. Majątek ruchomy izb lekarskich i izb lekarsko-dentystycznych, nie przeznaczony w myśl art. 4 i 7 na fundusz lekarskich odpraw ubezpieczeniowych bądź na fundusz odpraw instytucji wzajemnej pomocy, przekazuje się po pokryciu kosztów likwidacji Związkowi Zawodowemu Pracowników Służby Zdrowia.

2. Majątek nieruchomości izb lekarskich i izb lekarsko-dentystycznych, nie przeznaczony w myśl przepisów art. 4, 7 i 8 na fundusz lekarskich odpraw ubezpieczeniowych bądź odpraw instytucji wzajemnej pomocy, przechodzi na własność Skarbu Państwa.

Art. 11. 1. Minister Zdrowia powoła likwidatora majątku izb lekarskich i izb lekarsko-dentystycznych oraz w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Pracy i Opieki Społecznej po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych ustali jego prawa i obowiązki.

2. Wniosek likwidatora Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Pracy i Opieki Społecznej po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych ustali:

- 1) wykaz instytucji ubezpieczeniowych i zestawienie majątku, podlegającego przelaniu na fundusz odpraw ubezpieczeniowych,
- 2) wykaz instytucji wzajemnej pomocy członków izb i ich rodzin i zestawienie majątku, podlegającego przelaniu na fundusz odpraw,
- 3) wykaz podlegających pokryciu zobowiązań izb,
- 4) koszty, związane z likwidacją izb, oraz
- 5) wykazy majątku, podlegającego przekazaniu na rzecz Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia i na rzecz Skarbu Państwa.

3. Zatwierdzony przez Ministra Zdrowia wykaz nieruchomości, podlegających przekazaniu na własność Skarbu Państwa i innych osób, stanowi podstawę do przepisania tytułu własności w księgach wieczystych.

4. Ustalony przez likwidatora zaległe wierzytelności izb lekarskich i izb lekarsko-dentystycznych z tytułu składek i opłat na rzecz izb oraz na rzecz prowadzonych przez izby instytucji ubezpieczeniowych i instytucji wzajemnej pomocy członków izb i ich rodzin

podlegają ściąganiu w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

Art. 12. Uchyła się:

- 1) ustawę z dnia 15 marca 1934 r. o izbach lekarskich (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 31, poz. 275 i z 1949 r. Nr 25, poz. 173),
- 2) ustawę z dnia 11 stycznia 1938 r. o izbach lekarsko-dentystycznych (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 331) oraz
- 3) dekret z dnia 8 listopada 1946 r. o organizacji samorządu zawodowego lekarskiego, lekarsko-dentystycznego i aptekarskiego (Dz. U. R. P. z 1946 r.

Nr 64, poz. 354 i z 1948 r. Nr 50, poz. 385) w zakresie unormowanym niniejszą ustawą.

Art. 13. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Finansów.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Finansów: w z. *W. Trąmpczyński*

327

U S T A W A

z dnia 18 lipca 1950 r.

zmieniająca ustawę o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia.

Art. 1. W ustawie z dnia 23 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 434) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli kwalifikacje zawodowe, posiadane przez pracownika służby zdrowia w związku z dotychczasowym zatrudnieniem, nie są odpowiednio wykorzystane, Minister Zdrowia — w porozumieniu z ministrem, wykonującym zarząd lub nadzór nad zakładem pracy, w którym pracownik służby zdrowia jest zatrudniony, może zlecić pracownikowi podjęcie pracy w innym określonym zakładzie społecznym służby zdrowia, położonym w jego miejscu zamieszkania bądź wykonywania praktyki, stosownie do posiadanych przez tego pracownika kwalifikacji.“

2) w art. 27 dodaje się ust. 5, 6 i 7 w brzmieniu:

„5. W przypadku, przewidzianym w ust. 4, stosunek służbowy (stosunek pracy) pracownika z wskazanym zakładem dotychczasowego zatrudnienia rozwiązuje się z samego prawa z dniem określonym w zleceniu.

6. Pracownik, zatrudniony na podstawie zlecenia, określonego w ust. 4, nie może wypowiedzieć stosunku służbowego (stosunku pracy) przed upływem dwóch lat od dnia objęcia służby (pracy). Wcześniejsze wypowiedzenie może nastąpić za zgodą Ministra Zdrowia bądź upoważnionej przez niego władzy.

7. Zasady powoływania na stanowiska w zakładach społecznych służby zdrowia, ustalone na podstawie art. 22 ust. 2, nie mają zastosowania przy obsadzie stanowisk przez lekarzy, zobowiązanych do pracy na podstawie zlecenia, określonego w ust. 4.“

3) w art. 31 ust. 1 skreśla się zdanie drugie,

w tymże artykule skreśla się ust. 3,

4) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. 1. W okresie przejściowym do dnia 1 stycznia 1955 r. w celu realizacji podstawowych zadań służby zdrowia lekarz może być zobowiązany do pracy w określonym zakładzie społecznym służby zdrowia, położonym poza jego miejscem zamieszkania bądź wykonywania praktyki. Obowiązek ten powstaje z dniem doręczenia lekarzowi nakazu podjęcia pracy i nie może trwać dłużej niż dwa lata.

2. Obowiązkowi, określonemu w ust. 1, nie podlegają:

- 1) posłowie na Sejm,
 - 2) lekarze, którzy ukończyli sześćdziesiąt lat życia,
 - 3) lekarze niezdolni do pracy,
 - 4) lekarze, zobowiązani do pozostawania w uspołecznionym zakładzie pracy bądź instytucji państwowej, na podstawie ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o zapobieżeniu płynności kadr pracowników w zawodach lub specjalnościach szczególnie ważnych dla gospodarki uspołecznionej (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 107),
 - 5) lekarze, zatrudnieni w pełnym wymiarze godzin w kolejowej służbie zdrowia.
3. Obowiązek określony w ust. 1 może być nałożony na lekarzy cywilnych, zatrudnionych w służbie zdrowia wojskowej lub bezpieczeństwa publicznego, tylko za zgodą właściwego ministra.
4. Przy wydawaniu nakazu bierze się pod uwagę dotychczasową pracę lekarza, jego kwalifikacje zawodowe, wiek, stosunki rodzinne, zatrudnienie współmałżonka oraz inne ważne okoliczności.
5. Przepis art. 27 ust. 7 stosuje się odpowiednio.“
- 5) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. 1. Nakaz podjęcia pracy wydaje Minister Zdrowia na wniosek władzy lub organu, upoważnionego do obsady stanowisk w określonym zakładzie społecznym służby zdrowia. Termin podjęcia pracy na podstawie nakazu nie może być krótszy niż trzydzieści dni od dnia doręczenia nakazu.

2. Minister Zdrowia określi w drodze rozporządzenia szczegółowe przepisy o postępowaniu w sprawach nakazów podjęcia pracy.“

6) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Władza lub organ, który wystąpił z wnioskiem, określonym w art. 35 ust. 1, obowiązany jest niezwłocznie po zgłoszeniu się lekarza:

- 1) zawrzeć z lekarzem umowę o pracę na czas, określony w nakazie, za wynagrodzeniem, ustalonym na podstawie art. 24,
- 2) dostarczyć lekarzowi mieszkanie stosownie do norm, obowiązujących w danej miejscowości, a gdy normy te nie są ustalone — mieszkanie odpowiednie ze względu na stosunki rodzinne lekarza,
- 3) zwrócić lekarzowi koszty, związane z jego przeniesieniem się do miejscowości, wskazanej w nakazie.